

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny,
Uhřínov, Černíkovice

LEDEN 2008

č. 1

www.farnost-solnice.net

CO SE UDÁLO OD VYDÁNÍ MINULÉHO ČÍSLA?

V neděli 6. Ledna nás v promrzlém kostele silně zahřál u srdce Vánoční koncert skupiny GEMMA ze Sopotnice. Kdo přišel, jistě nelitoval.

Naši koledníci během Tříkrálové sbírky vykoledovali v Solnici 36.000, Kvasinách 22.000 a Skuhrově 21.000 korun. Díky jim za obětavou službu a všem dárcům dvojnásob za štědrost!

Bylo setkání dětí na faře.

CO PLÁNUJEME V LEDNU

ADORACE	15., 29.	18.45 kaple
BIBLICKÁ HODINA	8., 22.	18.45 fara
SETKÁNÍ DĚTÍ	13.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	4.	Po mši svaté
TŘIKRÁLOVÁ SBÍRKA	5.	

CO PLÁNUJEME V ÚNORU

ADORACE	12., 26.	18.45 kaple
BIBLICKÁ HODINA	19.	18.45 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	29.	18.30
SETKÁNÍ DĚTÍ	17.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	1.	po mši svaté

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ:

Neděle Křtu Páně: Kněz mi nebude doma uklízet,... Já nemohu pokřtít Božího Syna! Ale on to chce! Chce se k nám snížit, chce s našimi hříchy sestoupit do Jordánu a za nás se jich hned na začátku svého veřejného působení zříct. Chce nás obejmout, přitulit a tak nám ukazovat správnou cestu, ne na nás křičet shora! I my bychom tak měli postupovat ve výchově – ukázat lásku, tím si získat a otevřít srdce dítěte a pak do něj v klidu vložit svou zkušenost a své přání, jak by to mělo být.

6.1 – Zjevení Páně: Bůh se o svého syna stará tak, že se může na 1. pohled zdát že se nestará! Musejí utéct do Egypta – ale je to pro nás ukázka, že cesta k naplnění Boží vůle je složitá a těžká i pro jeho syna a jeho matku! Mudrci věřili, i když vše nasvědčovalo tomu, že se mýlili. Dali dary – to nejcennější - a my bychom měli dát svoji svobodnou vůli – volit Boha, pro něj se rozhodovat a jemu dát co nejvíc času, abychom vytvořili vztah.

1. list Janův hodně černo – bílý text! Buď miluješ a je vše v pořádku, nebo nemiluješ a je vše špatné! Buď plaveš a nebo jdeš ke dnu! My se učíme plavat. Proto potřebujeme stále volat o pomoc a zachytávat se podané ruky Boží, nebo půjdeme fakt ke dnu! Na druhou stranu – „LÁSKA NEZNÁ STRACH“ – když si uvědomíme, že nás Bůh stvořil, vyvolil a miluje – takové, jací jsme – čeho se bát. Když jsme Bohem milovaní: Může matka zapomenout na své dítě – tím spíš já na Tebe nezapomenu, praví Hospodin.

Jsme děti Boží – ale podle čeho se to pozná? Vyměněné holčičky z třebíčské porodnice bydleli s „rodiči“, pily mléko „matky“ a nebyly jejich. Navenek ano, ale uvnitř ne! Chodíme-li do kostela, odříkáváme-li modlitby, jíme-li Kristovo tělo, nosíme-li křížky, delší sukně, či kalhoty,... To nic neznamena. Rozhodující je naše vnitřní skladba – u dětí DNA u nás Lásky. Dítě se podobá svým rodičům, je z nich. Boží dítě se podobá Bohu, je z něho! (co se narodilo z těla, je tělo, co z ducha je duch) Má v sobě stejné principy, hodnoty – lásku, oběť, službu. Bůh dělá vše pro člověka – křesťan často sám pro sebe (i zbožnost, aby jemu vyhovovala, aby se dobře cítil a vypadal před Bohem dobrý) – ale to pak není křesťan! Musíme se Bohu podobat. Podobáme se tím, že budeme milovat, že budeme chápat a cítit se slabostmi druhých, že v nás vůbec nebude zlo = nepřátelství, neodpuštění, zloba, pohrdání,... Jsme právě děti Boží anebo ty

vyměněné? Nežijeme v rodině dětí Božích a přitom tam vnitřně nepatříme, nepodobáme se Otcí????

JEDNA Z MNOHA MOŽNÝCH OSOBNÍCH MODLITEB BOHA MILUJÍCÍHO ČLOVĚKA:

Stejně jsem myšlenkami stále u Tebe, nikdy bych nevěřil, že mi může být někdo tak blízký, že s ním můžu sdílet úplně všechno, nemít před ním žádné tajemství. Nikdy jsem neměl takovou touhu se někomu úplně otevřít, bez obav z nepochopení, s naprostou důvěrou. Je to úžasné. Moc Ti za to děkuji. Amen.

K ZAMYŠLENÍ

Dopis od Tatínka

Když ses dnes ráno probudil, se zalíbením jsem tě pozoroval. Čekal jsem, že na mne promluvíš a řekneš mi alespoň několik slov. Aby ses mě třeba zeptal na můj názor, nebo abys mi poděkoval za něco hezkého, co se to včera přihodilo.... Ale připravoval ses do práce a byls příliš zaujat vybíráním vhodného oblečení, pak snídání, posloucháním nahrávky tvé oblíbené hudby, ... A pak jsi už musel běžet do práce.

Čekal jsem ještě, když jsi vycházel z domu, a říkal jsem si, že se snad na chvíli, alespoň v duchu, zastavíš a řekneš mi třeba: „Ahoj“. Ale tys měl hlavu plnou starostí! Proto jsem pro tebe rozzářil nebe, ozdobil je těmi nejkrásnějšími barvami a cestou jsem tě doprovázel sladkým zpěvem ptáků a v naději, že se snad zaposloucháš,

ale ani toho sis nevšiml.

Pozoroval jsem tě s láskou a trpělivě jsem na tebe čekal celý den. Jelikož jsi měl tolik práce a tolik věcí, které bylo během dne třeba vyřídit, neměl jsem odvahu na tebe promluvit a čekal jsem dál.

Když ses vrátil z práce domů, byl jsi unavený, a tak jsem ti dopřál déšť, aby voda odplavila zbytky napětí a starostí. Myslel jsem, že ti udělám radost a že se pak snaze na mne rozpomeněš, ale zatím... Naštval ses a s hněvem pronesla na můj účet slova, která tě

ted' možná samotného mrzí... A já jsem tolik toužil, abychom si aspoň chvílku povídali, vždyť do večera zbývalo ještě tolik času....

Když jsi zapnul televizi, věděl jsem, že se hned tak nedočkám, a proto jsem se obrnil trpělivostí. Ale ani později, u večere, sis nevzpomněl. Byl jsi z celého dne utrmácený a toužil jsi po klidu, a tak jsem zvolna zhasil den a zapálil svíčku. Bylo to tak krásné, ale ty jako bys ani neviděl.

Když ses ukládal ke spánku, byl jsi vyčerpaný. Popřál jsi rodině dobrou noc a okamžitě usnul. Celou noc jsem tě chránil od zlých snů a ve spánku tě provázel jemnou hudbou, ale tobě to nedošlo, že jsem pořád s tebou a pro tebe.

Jsem trpělivější, než si umíš představit. Chtěl bych tě naučit, abys i ty byl trpělivý k ostatním. MILUJI TĚ natolik, že čekám každý den, zda si snad se mnou nezačneš povídat.

Zítřka se znovu probudíš a já tu opět budu pro tebe a budu trpělivě čekat, že odpovíš na mou lásku tím, že si na mě uděláš chvílku času. Přeji ti dobrou noc a krásný den!

S láskou

Tvůj Otec, BŮH

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

KDYŽ MNE TO V KOSTELE NEBAVÍ - přednáška P. VOJTĚCHA KODETA

Ted' ale mluvím o tom očekávání. Vzpomínám si na jednu farnost, kde když jsem šel k oltáři, to očekávání jsem úplně cítil. Byla to městská farnost, kde se sešli lidé, kteří chtěli slyšet slovo Boží. A já jsem kolikrát při tom zvěstování měl pocit, že mi to slovo tahají z úst. Že je to slovo, které jsem si ani nepřipravil, ani nestačil promyslet, že je to úplně něco jiného, než jsem si myslel, že budu říkat. To jejich očekávání bylo tak veliké, že jsem zakoušel to, co píše svatý Lukáš o Pánu Ježíši, že lidé viseli na jeho rtech. A to najednou kněze motivuje. Jednak k tomu, aby se připravoval, jednak k tomu, aby se za farnost modlil a aby se skutečně pro ně snažil zvěstovat evangelium. Čili vy něco můžete, hodně můžete.

Ale i když kněze nezměníte, může se stát jedna zvláštní proměna jako v jedné farnosti, kde měli kněze, který ani nebyl moc hodný, kázat už vůbec neuměl, a tak na ty lidi dokonce z kazatelny křičel. Kdosi jim poradil: „Tak se za toho kněze modlete.“ Tak se modlili a modlili a modlili. A kněz se neměnil. A další jim říkal: „Modlete se dál,“ tak se modlili, modlili a modlili. Uběhlo pár let, kněz se nezměnil, ale byl přeložen. A v té farnosti zůstalo pět modlitebních skupin, které vyrostly na základě toho, že se modlili za svého faráře.

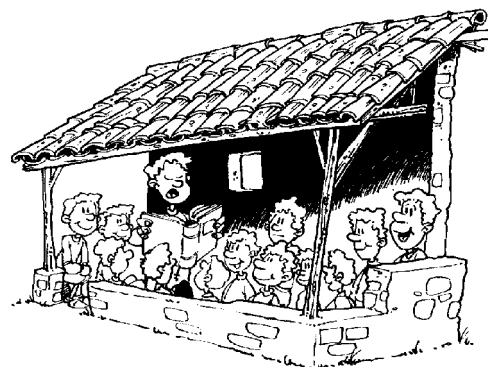
Samozřejmě není jednoduché vytrvat, když kněz spíše oheň Ducha zháší, než aby nás pozvedal. A přesto je důležité, abychom neztratili pohled víry i lásku k tomu knězi. Někdy se říká, že farnost má takového kněze, jakého si vymodlí. Diecéze má takového biskupa, jakého si vymodlí. Já si myslím, že to tak úplně pravda není. Logika Boží není taková jako naše. Ne že by modlitba neměla smysl, ale kdo nám zaručil, že když tady budu deset let klečet na podlaze, přijde svatý farář arský? Vždyť to Pán Ježíš neslabil. Určitě se posvětim já a určitě, když se za něj modlím, vyroste i moje láska k němu. A možná že i jemu pomohu, aby se otevřel pro dary, kterým se dřív neotvíral. Ale důležité je, abychom se modlili za něj i za farnost a hlavně abychom dělali to, co můžeme dělat my. Já vám nemohu zařídit, že budete mít dobrého kněze. Ale když budete dělat to, co chce Bůh, budete mít ve farnosti výborné věřící - a to budete vy. A jednou bude pro každého kněze radostí přijít do vaší farnosti. A to je také důležitá věc.

VESELÉ PERLIČKY

Kostelník nevěří vlastním očím. Paní Majerová klečí zbožně v lavici, před sebou modlitební knihu a vedle ní umělý chrup.

„Asi Vás ruší při modlitbě?“ ptá se se zájmem.

Ale kde, ten chrup patří mému Emilovi. On by mi jinak mezitím snědl doma bábovku.“

Malá Maruška jde za ruku s tatínkem po hřbitově. Se zájmem čte nápisy na náhrobcích: „Zde leží naše drahá, náš milovaný, ...“ Po chvíli se zeptá: „A tatí, kde jsou vlastně pohřbeni zlí lidé?“

Poznámky a připomínky posílejte na adresu: farnost.solnice@gmail.com

PROSEBNÍCI ZA UZDRAVENÍ

První reakce a snad i ovoce? Doufejme.

„Ty modlitby mají sílu. Těším se na ně a lépe snáším útrapy života. Díky“ Q. T.

Modlím se a je mi lehčeji, už se s věcmi tolik netrápím – W. X.

Vypadalo to, že budu vážně nemocen, ale na další kontrole ložisko čehosi zmizelo – asi to bylo z léků,... ale není to i díky modlitbám?

O těžce nemocné: „Už je zase taková, jako dřív, spokojená, veselá,..." To je dobře, není to pro nás povzbuzení, abychom se opravdu víc a lépe modlily – a nejen tyto modlitby???

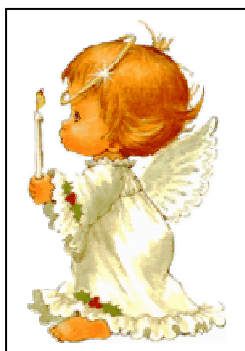
Díky všem, kdo se modlíte! Vytrvejme!

1. KORINTSKÝM 13 - pro dnešek!

1. Přestože mluvím pěti jazyky a dokážu se inteligentně bavit na tučet témat, jestliže nemám dost lásky k tomu, abych nešířil pomluvy a neshazoval ostatní, nedělám jenom neúčinný hluk, ale přímo ničím...

2. A ačkoliv čtu pravidelně Bibli a dokonce znám její části nazpaměť, denně se modlím a mám silnou víru a spoustu duchovních darů, jestliže nemám dost lásky někdy obětovat některé své vlastní touhy a přání pro dobro druhých, pak všechno moje "duchovno" není ničím.

3. Ačkoliv mám dvě zaměstnání, abych zabezpečil svou rodinu, přispívám na charitu a dobrovolně pomáhám při různých společenských projektech, jestliže neukážu lásku těm, se kterými žiji a pracuji, všechna má tvrdá práce a oběť jsou zbytečné.

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

Leden 08

č. 1

Tajemství štěstí

Jedná stará pověst, hovoří o kmeni, který byl neustále ve válce s ostatními. Jeho příslušníci vraždili, plenili a znásilňovali. Neznali mravnost, lásku ani soucit. Byli tak divocí, že se zdálo, jako by přímo prahli po smrti. Jeden rozumné příslušníky všech pokusili zachránit samotným. Po moudří rozhodli štěstí před těmi,

polekaný stařešina svolal některé ostatních kmenů, aby se nějak zdivočelý lid před ním mnoha diskusích se tito skrýt tajemství úspěchu a kteří ho zneužívají.

Ale kam schovat toto tajemství? Jedni navrhovali zakopat je do země. Jiní vynést je na vrcholky nejvyšších hor. A byli i tací, kteří za nejlepší úkryt pokládali hlubiny oceánu. Nebyli s to se dohodnout až do chvíle, než jim ten, který je svolal, poradil: "Schovejme tajemství do nitra lidí samých. Ti, kteří toho nejsou hodni, tam štěstí a úspěch nikdy nenajdou."

Až do našich dnů lidé horečně pátrají po tajemství úspěchu a štěstí. Poměrně málo jich ale objeví jeho skutečnou skrýši -vlastní nitro.

SOUTĚŽ

Vítám Vás v novém roce a přeji všechno nejlepší. Dozvěděl jsem se, že už se na kreslení v další soutěži vyptáváte a proto je tady soutěž. Přečtete si povídku a namalujte obrázek nebo napište, co to pro Vás znamená být šťastným. Nakreslete, popište to, co Vám přináší štěstí.

Na Vaše obrázky čekám do pátku 15.2.

s pozdravem

s. Blanka

NĚCO NA ZASMÁNÍ

Malá Irenka přijde s kamarádkou za svou maminkou a prosí ji, aby si s nimi hrála.

„Na copak hrajete?“

„Na archu Noemovu.“

„A jak se to hraje?“

„My jsme sloni a ty jsi Noe“

„A co musím při tom dělat?“

„Musíš ty velké slony krmit oříšky a čokoládou.“

„Co udělali pastýři, když se vrátili od jeslí?“ ptá se kaplan o vánocích dětí.

Zuzanka to ví: „Spěchali ozdobit vánoční stromek.“

POZOR ZMĚNA:

**SETKÁNÍ DĚTÍ BUDE AŽ 17.2. 2008
A ZAČNE SE MŠÍ SVATOU**

JÁ JSEM DVEŘE.

Každá budova nebo místnost má dveře, aby se jimi dalo projít dovnitř i ven. Když jsou dveře otevřené, je jednoduché vejít. Pokud jsou zavřené, potřebujeme klíče, abychom se dostali dovnitř – do bezpečí, tam, kde na nás něco nebo někdo čeká.

Skutečným klíčem a branou k životu je pro nás Ježíš Kristus, který o sobě řekl: „Já jsem dveře.“ Když pomocí klíče rozluštíme nápis na dveřích, dozvíme se ještě jednu důležitou větu, kterou Ježíš vyslovil.

